

Amersfoorters herdenken vluchtelingen: 'Ik heb zelf meegemaakt hoe moeilijk het kan zijn'

1 dag geleden · 5 minuten

[AMERSFOORT] Op donderdag 24 juni organiseren zes Amersfoortse vrouwen een herdenking in het burgemeester Brouwerplantsoen in Amersfoort. Dagmar Holtman is één van die vrouwen die donderdagavond om 19.00 uur stilstaan bij de mensen die omkwamen bij het vinden van veilige grond in Europa.

roject Tweede Familie.

Foto:
Charella Hulsbosch

Vroeg in de ochtend staat de koffie al klaar in het Soesterkwartier. Daags voor de herdenking van de mensen die op zoek waren naar een veilig thuis in Europa is Dagmar Holtman druk met de laatste interviews. Zonen Skip (5) en Bow (11) zitten op school. Vader Koen Jansen, beter bekend als Diggy Dex, schenkt nog een glas water in. Ook Semir Abduselam is voor het interview vanuit Vathorst komen fietsen op zijn racefiets.

TWEDE FAMILIE In 2018 opent het gezin de deuren voor het eerst voor de Eritrese Abduselam. Hij ontvluchtte op zijn vijftiende in zijn eentje zijn geboorteland vanwege het heersende regime. Hij maakte een tocht van vijftien maanden, grotendeels te voet, en kwam uiteindelijk in Nederland aan. Eenmaal hier komt hij in contact met een huisgenoot die via project Tweede Familie regelmatig bij een Nederlandse familie op bezoek gaat. „Ik heb toen gevraagd of ik ook een tweede familie mocht. Toen kwam ik bij Dagmar en Koen, het is een hele leuke familie“, vertelt Abduselam. Extra bijzonder is dat Abduselam eigenlijk al iets eerder een connectie had met Jansen, iets waar de familie tijdens dat eerste bezoek nog niets van weet. Abduselam: „Ik luisterde vaak naar het liedje 'Ik huil alleen bij jou', het eerste Nederlandse liedje dat ik hoorde. Later kwam ik erachter dat het van Koen was.“ Jansen vult trots aan: „Goed om Nederlands te leren.“

LESBOS Één jaar later wordt Holtman door een vriendin gevraagd om mee te gaan naar Lesbos. Daar ziet ze met eigen ogen hoe schrijnend de situatie bij de Europese grenzen is. „Het was een inspirerende en mooie tijd, maar het was ook heftig. Je ziet allemaal mensen die in een soort niemandsland wonen. Ze kunnen niet terug naar waar ze vandaan komen, maar ook niet vooruit“, vertelt ze. Geïnspireerd door de 4 mei-lezing van Roxane van Iperen besluit Holtman dat er ook in Amersfoort een herdenking moet komen: „Wist je ervan“, zei Roxane daarin. Doelend op de Tweede Wereldoorlog. Maar ik denk dat we ons ook goed moeten beseffen dat er nog steeds mensen in een kwetsbare positie zijn waarvoor we niet echt goed zorgen en niet zoveel naar omkijken.“

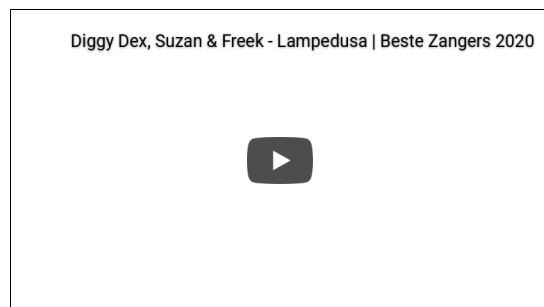
VERHALEN Het omkijken naar anderen krijgt Jansen al mee in zijn opvoeding. „Mijn moeder was werkzaam op het ROC in de jaren negentig, toen het aantal nieuwkomers nog beduidend meer was. Ze leerde ze de Nederlandse taal en wij gingen wel eens mee. Dan leer

“ Je ziet allemaal mensen die in een soort niemandsland wonen”

“Ik kan van hen iets leren en zij

je de verhalen van mensen kennen. Ik ben er dus wel mee opgegroeid en wellicht dat dat onbewust wat doorsijpelt in onze opvoeding. Het idee dat er meer is dan je straat en je eigen land vind ik wel belangrijk", vertelt de Amersfoorter. Tussen de zoontjes van het gezin en Abduselam is het dikke mik. Met een lach op zijn gezicht vertelt Abduselam: „Ik kan van hen iets leren en zij van mij: wie ben ik, waar komen zij vandaan? En het is makkelijker om zo Nederlands te leren." Samen gaan ze dagjes uit, eten ze regelmatig en worden er fietstochtjes gemaakt. „Zondag weer fietsen?", vraagt Jansen na afloop van het interview aan Abduselam en de volgende afspraak is zo gemaakt.

van mij"

GEDICHT Holtman vertelt donderdagavond tijdens de herdenking het verhaal van Abduselam dat hij zelf heeft opgeschreven en het bijbehorende, wederom zelfgeschreven, gedicht. De muzikale invulling wordt verzorgd door Jansen. Hij zingt een bijzonder nummer met het popkoor van Scholen in de Kunst: „Het nummer Lampedusa heb ik zo'n twee jaar geleden opgenomen nadat ik het heb gezongen bij de Beste Zangers. Het is een vertaling van een Frans lied, eigenlijk vanuit het perspectief van iemand die een tocht maakt." Het nummer is geïnspireerd op het verhaal van Abduselam, dat ook Jansen aan het denken heeft gezet: „Probeer je eens voor te stellen, puur en alleen het idee waarom mensen zo'n tocht maken. Als je zelf kinderen hebt dan ga je er ook anders naar kijken. Het draait wel om mensen met beweegredenen, maar ze raken verزند in cijfers en worden afgedaan als gelukszoekers. Niemand maakt zo'n tocht voor de lol, dat is extreem hoge nood en een razend moeilijke beslissing."

“Probeer je eens voor te stellen, puur en alleen het idee waarom mensen zo'n tocht maken”

MENSEN HELPEN Inmiddels is de familie van Abduselam ook overgekomen en wonen ze samen in Vathorst. Hij werkt in Leusden maar hoopt in de toekomst weer te gaan studeren omdat hij niets liever wil dan anderen helpen in de toekomst. Abduselam: „Ik wil in de ICT werken of psycholoog worden. Ik wil mensen die ook naar Nederland komen helpen. Ik heb zelf meegemaakt hoe moeilijk het kan zijn, dus ik denk dat ik die mensen goed kan helpen omdat ik ze begrijp." Daarnaast heeft hij ook de wens om een boekje te schrijven: „In mijn eigen taal, Tigrinya, waarin ik mijn ervaringen deel met andere nieuwkomers."

HAPPY STONES Aan het eind van het programma donderdag worden er Happy Stones uitgesteld ter nagedachtenis aan de slachtoffers, beschilderd door kinderen van de organisatie en hun schoolklassen. Daarna kunnen de stenen worden meegenomen om ergens in Amersfoort achter te worden gelaten, zodat de herinnering aan de slachtoffers levend blijft. Holtman: „Je moet je voorstellen dat jij in hun schoenen staat, in de schoenen van die mensen die de pech hebben om op een plek geboren te zijn waar de regering je vrijheden inperkt, extreme honger is of oorlog. Als mensen niet kunnen leven dan gaan ze weg. Maar wat ik me realiseerde op Lesbos is dat het ook gewoon papa's, mama's, zoons, dochters en opa's en oma's zijn, mensen zoals jij en ik."

“Je moet je voorstellen dat jij in hun schoenen staat”

Door Charella Hulsbosch

Ook in deze kolom

- 1
- 3
- 5
- 13
- 15
- 19
- 23
- 27
- 33
- 37